

midt imellem, og at man ved det foreliggende Forslag har ramt nogenlunde det rigtige, idet der her ikke er Tale om en almindelig Beskyttelse eller almindelig Vareregulering; Lovforslaget omfatter kun de Varer, som kan falde ind under Begrebet Luksusvarer. Men jeg tror paa den anden Side, at man skal være forsigtig med at lulle sig ind i den Forestilling — det fremgik for øvrigt ogsaa af den højtærede Statsministers Udtalelser —, at Valutaspørgsmaalet er klappet og klart, fordi der i Øjeblikket er en vis Ro over Valutaen. Jeg tror, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, hvis nogen skulde have faaet den Forestilling, at vi af den Grund ikke mere behøvede at beskæftige os med Valutaspørgsmaalet. Ingen kan være blind for, at vi for Tiden ikke har den samme Import, som vil finde Sted paa et senere Tidspunkt af Aaret, naar Landmøndene skal importere den Mængde Foderstoffer, som vil være nødvendige længere hen paa Sommeren. I Øjeblikket er det naturligt, at den danske Krone bedres; men jeg tror ikke, man skal tillægge den Valutacentral, man har faaet oprettet, alt for stor Betydning.

Men selv om der nu er faldet forholdsvis Ro over Valutaspørgsmaalet for Tiden, forekommer det mig dog, at vi har al Grund til at holde os for Øje, at vor Kronens Kurs desuagtet kun staar i godt og vel 60 Ø., og dette kan jo ikke være tilfredsstillende for nogen. Derfor drejer det sig ikke alene om at skabe Ro om vor Valuta, men det drejer sig ogsaa i højeste Grad om at forbedre vor Valutas, vor Kronens Værdi, saa den kommer op paa ganske anderledes Beløb end dem, der er Tale om i dette Øjeblik. Derfor er det naturligt, at man spørger sig selv og andre og specielt retter det Spørgsmaal til Rigsdagen, hvad der skal gøres for at forbedre den Valuta, som staar saa lavt, som jeg nævnte for et Øjeblik siden. Her er det, Uenigheden er til Stede og har været til Stede hele Tiden. Jeg hørte med Tilfredshed den ærede sidste Taler sige, at der er stillet et Krav til Rigsdagen, som man ikke kan sidde overhørig. Det ærede Medlem tænkte vel særlig paa de Valg, der lige er overstaaet, hvor Kronens Værdi og Valutaforholdene i det hele har beskæftiget Valgkandidaterne og Vælgerbefolkningen rundt omkring paa Møderne. Men naar det ærede Medlem mener, at man ikke skal fæste sig for meget ved de Forhandlinger, der er foregaaet omkring paa Vælgermøderne, er jeg ganske uenig med ham. Det ærede Medlem synes at mene, at dette har meget lidt Betydning. Han brugte det

Udtryk, at man skulde ikke hæfte sig ved de Forslag, som har haft deres Betydning under Valgkampagnen. Det forekommer mig tværtimod, at man bør hæfte sig i høj Grad ved de Forslag, som har været forelagt Vælgerne til Bedømmelse og Afgørelse, og paa Grundlag af hvilke de har stemt. Vi for vort Vedkommende føler i hvert Fald en afgjort Forpligtelse til at støtte et Forslag som det, der her er fremkommet. En saadan Forpligtelse har vi i Kraft af Valgdagens Resultater.

Jeg ved nok, at Venstre aldrig eller i hvert Fald meget sjældent har været til at formaa til at gaa ind paa Tanken om den saakaldte Importregulering. Til at begynde med sagde man: Man skal lade alting passe sig selv, helst ingenting gøre. Særlig det ærede Medlem, som talte for Partiet Venstre, har været en ivrig Talsmand for, at det, det gjaldt om, var at lade Kronkursen gaa sin egen skæve Gang, det skulde nok rette sig med Tiden, naar man blot kom ind i normale Arbejds- og Erhvervsforhold. Men i Øjeblikket er det jo saaledes, at vor Produktion gaar ganske udmærket. Det ærede Medlem fremhævede selv i Gaar, at vor Produktion var i fuld Gang, ikke mindst Landbrugsproduktionen. Landbruget har vel ikke nogen Sinde produceret mere eller faaet flere Penge hjem fra Udlandet end i dette Øjeblik. Men naar vor Produktion, vort Erhvervsliv overhovedet er i fuld Gang, saa vi faar Masser af Penge hjem fra Udlandet, og vor Krone desuagtet staar i det Minimum, som jeg nævnte for lidt siden, maa der være noget galt ved vor hele Økonomi. Jeg tror, at det, som er galt, er, at vort Forbrug er saa stort, at det nødvendigvis maa begrænses. Man kan da ikke opretholde Teorien om, at der overhovedet intet skal gøres. Det blev ogsaa erkendt den ene Gang efter den anden af den forrige Regering derved, at den fremlagde positive Forslag for Rigsdagen gaende ud paa, at man skulde gaa Toldvejen for derigennem at begrænse Importen. Jeg forstod ikke den ærede sidste Talers Bemærkninger, naar han sagde, at det, at man hindrede en Vareimport til Landet, kunde ikke virke valutaforbedrende, naar man ikke vilde regulere ogsaa Importen af Varer, som indførtes til produktive Formaal. Det forekommer mig dog, at en Importbegrænsning som den, der er foreslaaet i det foreliggende Lovforslag, maa virke valutaforbedrende i Kraft af det gamle Ord, at det, man sparer, er fortjent. Den ene Gang efter den anden har altsaa Venstre, den forrige Regering,